

17695

I

Mag. St. Dr.

P

Uctia utina.

*Piotkowczyk Janotawa Teod. Alk. wcielony
na nigdy niezawisłej górze Karmelu
Jmł. Tereny Anny Piotkowyczówny
z oblateniam Chryzostom Panem.*

PANEG. et VITAE
Polon.

M. 698.

A K T W E S E L N Y

Niá nigdy niezwiádeley gorze Kármelu

ley Mái

PANNY TERESSY ANNY

Od świętego IOZEPHA,

PIOTRKOWCZYKOWNY.

Kodzoney swoiey Kocháney Siostry/

Z OBLVBIENGEM

CHRYSTVSEM PANEM.

Na dzień stráśnych oddawánia Bonu álubow/ w Klasteorze
Pánien Zákonnych Teressy świętey/

W Krakowie, w Kościele Martina świętego

Spráwowány:

A

Przez STANISŁAWA THEODORA PIOTRKOWCZYKA,
Studentá ná ten czás Monácheńskiemiá scem odległego,
wrodzon, m iednáá áffektem przytomnego,

Krotko opifány.

Roku 1648. Dnia 26. Kwietniá.

Et venerunt pueri Dauid ad Abigail in
Carmelum, & locuti sunt ad eam di-
centes: Dauid misit nos ad te, ut ac-
cipiat te sibi in uxorem. *1. Regum*
Cap: 25.

Qui fiduciam habet mei, hereditabit
terram, & possidebit montem san-
ctum meum. *Isaia 51.*

09160
Miłość Zakonna, wprowadziwszy ley Mość Panno
Siostrę na Iasna Gore Karmelu, przy świętych
oneyże ślubách Zakonnych, Niebá na nowe
Zaprasza wesele.

Ecce Sponsus venit, exite obuiam ei. *Matt: 25.*

Powstań Niebo/ powstańcie wesołe Tryony /
Wychodźcie z Empireyskich stąnciy świetne
Throny.
Gdziekolwiek przebywacie wielmożni Duchowie/ (wie/
Mocárstwa/ Ksiestwa/ Pánstwa/ iáť siektory 30/
Przedkolotnymi droge wprzedyćie piory /
Sám/ kedy sie Karmelskie pna ku niebu gory :
Ktore wszystkie na okrag/ Olimpiackie zdroie /
Kowniny/ y ich Pánstwa/ odkryły pokoie
Táť dálece / rzesisza z swoich źrzedel rosa /
Ze lub mądry Phaeton/ nie śmie noga bosa
Zaránney / z wonieciacych ziol / otrząsáć rossy :
Ani sie kusi podnieść Libityná kossy /
Kedy wdzięczny Świótek nowa postać bierze :
Kedy Narcys z Lilia w teyże chodza cerze /
K Laurus gdzie Beroki / iuż nie z zielonego
Podáćie liścia wieniec / lecz z złota szereggo :
Kedy zgola w równinie / przy bystrym Jordanie /
Teressy świetey siega obłokow mieśkanie.

Ten plac Bogu od samych wielow poslubiony /
Dzis ma bydz przytomnoscia iego wrazoney :
Już w nim milosc gospode iemu zapisala /
A wesole slubiny swiatau obwolala.
Spieściesz zastepy gorne / a w pieknym taborze /
Z Teressa swieta stancie / na tey piekney gorze.
Do sprawy straszne husce ; Lec bez bystrey broni /
Nie za nieprzyziacielem / Hetman IESVS goni.
Oplonal z krwawych gniewow / a minawby boie /
Ochotnie na Karmelskie wzbieta sie poкое /
Gdzie sie droga do norwey Oblubienice sciele /
A Milosc goreicea sprawnie wesole.
Czemu miekka / zarzyszy ognistego raiu
Mieklancze Eliasz / a w niezwiadlym krainu
Zalegał pole ? Co wskoł na ogniste konie
Wkladay dziarskie wiedzidla / a pierzchliwe stronie
Przyzwyczajay do leca ; Niech przedkimi skoki
Przenosza lekkie chmury / y gescie obloki.
Sciagni nozdrza ognistym dymem parzaiace /
A ziezdzay na pagorki pieknie kwitnieiace /
Kedys y sam / wchodzac mieczą Izabelle /
Z synami Prorockimi przemieściwal smiele :
Wskazesz y przedtym przybyl z ogroda Raystkiego /
Stawiaac w komitywie Bogą wcielonego /
Kiedy na gorze Tabor / przy twej obecności /
Odbieral possessya Bog Dyczystych wlosci :
Stani y dzis / gdy zaczyna nowe przemienienia
Tenże Pan / a przyczynia twego pokolenia.

X ty o

X ty o rodowite Eliasz plemie /
Ktores iasno cnotami zagesciwby ziemie /
Zaslo na wieczne gody w niebieskie ogrody /
Przybadz / o swiete grono / z Teressa na gody /
Nieodrodny Potomek zakonu twoiego /
Dzis do powinnowactwa bierze sie Boskiego.
A ty sie swoia nie bzye / Chetyda poganstwo /
Zginie to / lubos zlote w ten czas miala Panstwo.
Ze wbystko Bogow mnostwo / y Throny zmyslone /
Stanely wonnym kwieciami / miawby ozdobiene
Swe glowy. Kiedy cie bral Peleus za zone /
Kozeslawby poslancow w kazda swiata strone.
Nie to nie iest Chetydo / ze Jowiś orlamy
Na zlotym wozie przybyl / y Ceres smokami :
Nie nie iest / lub Mars lwami Cybele wprowadzil /
Lub y Neptun Phokami / nigdzie nie zawadzil /
Mnietya to / choc ochotnie z wozu Sloniowego
Juno ktobie wypada Pardy ziezdzonego.
Lemieś swietne Niebo ? ni z Obozu twego
Wyprawuia sie husce / woyska nie zbitego ?
Już Slawa w traby bie ; iuz wola do sprawy /
Czas nadbiega / iuz sie ma IESVS do wyprawy /
Przybywacie wspaniacie Panskich gmachow zgracie /
Wbystet swiat niech na ten Akt godoslubny stacie.
A wy / o Panny mile / gosciniec toruycie
Z Teressa swieta / slubny Paan intonuycie /
Niech zewszad Hymen zabrzmi / a wesole pienie
Pobudza do wesela zmartych swiete cienie :

A 3

Odrzy

Odrzeczył głośne Echo / odezwa się gory /
Gdy przebiła Pánieniskie głosy nieba Chory.
Precz iednak niechay pędzi brzydka Erycyna /
Nie iey tu miejsce Kármel / y nie iey dziedziná /
Inśa do tych God zdawná miłość hetmánilá /
X te święte znowiny / dziś postánowilá /
Tá / która do Cereffy sercá przeniknólá /
Kiedy iey bół ognistá strzala otworzyłá.
Táż Amázonká niebá / y tu z swey cieniówy /
Wzaynilá w tey Pánnie postrzał ten żarliwy /
A ty precz / nie poptaca tu Páphystkie lubie /
Bo Duch sam dziewossabem święty / przy tym ślubie.

*Miłość Zakonna, gotowość Iey Młci Pánnny
Siostry opowiada.*

Quia venerunt nuptiae Agni, & vxor eius praeparauit se. *Apo: 19.*

A Skoro świetne ráno / wpadłszy ná obłoki /
Zdário z światá śmútne go ciemnisie powłoki;
Skoro Phébus ogniste wytoczywszy kólá /
Nocne chmury rozpedził z ząspáłego zolá /
A Niebo pod koniskimi ząbrzmiałó kopyty /
X pozal się rumienieć świat ze dnem odkryty:
Dopieroż gdy przybliża ku zgonu godzinie /
A czas vrechájący / w lekkim piasku ginie /

Oblu,

Oblubienicá mile Bogá wygląduie /
Wszystko serce ná przyście iego przypáwuię /
X piękny wewnątrz duśnych sil ordináns stroi:
Lub świat biie silámi / mocno w státku stoi:
Czásem izámi wstydliwe strapia swoje oczy
W ciepłym dżdżu / á wesola siebie wódá brozy:
Czásem w niebo powolne posyła weschńienie /
X mniema że godziná przelóży prągnięnie:
Jużby ráda co przedzy / wyzwóży się z światá /
Ieżvso w i Pánieniskie ząslubilá láta /
Kádaby tey się blotney odrzektá márności /
X przyśley odebrálá ządáték wieczności.
Tedy ieżże przed czásem / serce swe odrywa /
A ná Bogá wśytká się myślá odwoływa /
X tájemne rozstánie z tą ziemiá zączywa /
Wśytkich iego powabów cále się odklina /
Mowiac : Coż máś obludo níżemnego światá ?
Coż się z twych pomp ząwiazę / tylko iedná strátá.
Co zą zysk twego zbróru / którym przekąziuię ?
X twoich holdowników ślepo fąscynuię ?
Niewiedzięć w życie rece / ten kóś kruszcá wpádnie !
Który z zdrowia odwaga / dąieć po ziemnym dníe !
A coż to zą dostáték ! który bogárego
Nie wzyńi / áż pierwey zuboży drugiego.
Co to zą godność táka ! która cudzą pracá
Arwis / y obfitym potem / sówicie oplaca !
Ná odwrot Adámczycy od ziemskiej obludy /
Nie máś w niej tylko troski / y nieznośne trudy :

Owie,

Ow ięszce świeża płuſczy krew rodu wáſzego /
Ktora ſie zſárbowála pompá ſwiátá tego.
Kacyé ſie cudzo káznia : Táť ſie ſwiát nádaie
Temu / co ná zóld iego zupełnie przyſtaie.
Przyſtroicé wprawdzie ten Pan / lez zdárſzy z innego /
A potym wnet obnázy y iego ſámego /
Bo w tym wſyſtkie márnóſcié ziemſkie ſtoia trybie /
Iż ktory ich ieſt proſzen / ten ná cudze dybie /
A ktory ma / ten nie ſyt : á im wiecey zbiera /
Tym ſie zwáwiew do inſzych doſtátkow nápiera.
A táť záwſe tym krokiem / ſzeſcie ziemſkie chadza /
Ze ſie drugich nieſzeſcieciem nieſzeſne nádgradza.
Dopiero ſmieie berlem / Cyrus ſwym ſermuie /
Gdy ſie w popioł Lidyſki Krezus rozſypuie :
Dopiero Alexándér wzy ſie krolowác /
Gdy mu wielki Dáryuſz poezyna holdowác.
Wciéka y / kogo mile beſpieczeńſtwo tyła /
Bo záwſe ſwe roſkoſſy plágem ſwiát zámyła /
Nie wynidzie ná dobre / kto ſie z nim pobráci /
Niedługich wciéch / dluga ſromota przypláci /
Tám rázcy oczy wnoſcie / do oney wygody
W ktorey káždy oplywa / á bez cudzey ſłody :
Do tych doſtátkow bieſcie / ktorych kto nábywa /
Zadnemu z ſwey cáłoſci nie ſie nie wrywa :
Ale ty nie mozeſz bydz ſwiecie náſycony /
Záwſe mrzeſz w one ſtronę kedy widziſz plony /
Nie iednáť ſtátecznego / tylko báńki wodne
W ſobie maſz / á tym karmiſz ſercá ſwoich głodne /
Dziſ

Dziſ daſz / á iutro bierzęſz : á iedneź godnoſci
W momencie odprowadzaſz do táť wielu goſci /
A ledwie ſie co troche dáieſz obrádownác /
Záráz ſie w droge kaſeſz gđzie indziej gotowác /
Pożywka tylko idzieſz / á czego zborguieſz /
Z tego teka chciwoſci porywco wyzuieſz :
Dlużej trwáia w grzeiacym ſłońcu dźdzyſte chmáry /
Niż twoie ſtrojne dумы / y obludne dáry :
Dlużej ſnieg trwa goracym ciepłem zumorzony /
Niż powierzchna twa fárbá / y pozor zmyſlony.
A nie táť popedliwie piorun wiec oplonie /
Gdy go wypna obłoki ná podniebney ſtronie /
Jáko twoia poſtáwa / o obludny ſwiecie !
Wiecey duſam kwiatkowi co ſie puſzcza lecie.
Czyćie wy iednáť ludzie ná te cze honory /
Zápáyćie co ſie námknie / pnićie ſie do gory /
Ná tym wſyſtkim gdy hárdzie záſiedziećie ſobie /
Umknie ſtopniá ſwiát / áż ty pompá wáſzá w grobie.
A dla tegoż to kęſá oczernialey ziemie
Siedziećie / kruſze kopiać / w wkorzonym dymie :
Dla teyż to trochey błotá przez morzá pedziećie /
Z żywioly ſie / y z ſáma nátura wádzicie :
Ani ſie w mierze ziemi oſtać nie dáicie /
A owſem gđzieſz przy piekle grob ſobie kopicie /
Przyſtoynycé tam goſciniec : toru nie potrzeba /
Oſlep táť pedzi wiele / wchybiwſzy niebá.
Wiemy iáko lákomcy / goniac zá perlámi /
Nienáſycone gárdlá poili wodámi /

A ná zbytne prágienie / wdziaznawšy w sál /
 Wode z słonego morzá / ná vmor leptáli.
 Oroz dorobek swiátá ! toz sie ták nádawa
 Oslugá ziemská / chciwym ten sie zysť okráwa.
 Nie dármoc liche złoto / twarz chemus zbledniála ?
 A zgolá trupia postać ná cie sie wywártá /
 Wmártym iákos traćisť ? iuż on gláne rumiány
 Ná twych iágodách cera bláda zsfárowány ?
 Snadź sie skryćie do zaboystw serce głodne guie /
 Kiedyć kolor wstydliwy z licá wstepuie.
 O iábluško Sodomskie ! coś to piękne w oczy
 Jeźce świeże / á wewnątrz robáctwo cie toczy !
 O fałsie opiekzony ! o stroyna poczwaro !
 Nie znaydzieś w sercu moim mieyscá brzydka máto /
 Nie kaź sie wiecey ná mnie / ni te márne stroie
 Wyrzucay mi ná oczy. Boskie serce moie :
 Nie potrzeba tu siely / gdyż to w iedney chwili
 Wsystkiey tey pompie byli fortuna pomeli /
 A w grob / álbo do cudzych reku przeprowádzi /
 A kto wie czy iuż o tym gdzie z kátá nie rádzi.
 Wiec kiedy ták niepewne świećie twe nádzieie /
 A dumá twa zá ládá wiatrem sie záchwieie /
 Mašli nieopowiednie / odbiegły mie zdrádzić /
 Wole cie dobrowolnie od siebie odsádzić /
 Poki czas / á nie nagla ofstáteczne kólá /
 Wole sie ztoba rozstáć / y rozpráwić zgolá.
 Licha to táka službá / ktora trwa do času ;
 Wole do Kármelskiego przeniesć sie báłasu /

A w tym

A w tym ták żywych grobie zchoniwšy sie z swiátá /
 Oddać samemu Bogu záslubione láta.
 Tereffo Mátka moia / otom iuż gotowa /
 Niech twey strzaly serce me bystrosć żełeczowa
 Przeniknie / ábym godnie ofiára sie stála
 Bogá mego / y iemu cále sie oddála :
 Gotowe serce moie / zápal tylko strzale /
 A wderz y znieś ogniem mnie smiertelna kále /
 Mílo mi zgorzeć w twoim ogniu / zginać mílo /
 Táć twoia iuż prágne bydź / iákby mnie nie bylo
 Ná świećie. O bodáy mnie smierć táka potkála !
 Gdy twoia strzála bedzie przed nie popzedzála !
 Tereffo znam cie Mátka / wznay mnie zá corte /
 Odmieniam náde wsystko míla Rodzicielko /
 A oney zápominam / iákby nie iej byla /
 Zá ciebie dobra Mátka / żebym z Bogiem żyła.
 Tereffo iuż gotowám ; á przy żełeczowej
 Strzale twey postepuie / ábym sie swiátowej
 Odpzysięglá mátności / y z nim rozbrát wziála /
 Tylko cie slugá proše / byś mi hetmániła.

Iey Mość Pánná Siostrá ziednawšy sobie mieysce przy
 boku Tereffy świętey, sluby Bogu, przez rece na-
 miestnika iego, podaie.

Vota mea reddam Domino in conspectu omnis
 populi eius. Psal: 21.

S Wiadze Niebem / y ziemia / że całe przystaie
 Teresso pod twoy hufiec / całe sie poddaie.
 Ani mieć ze mnie ziemię nie będzie obrady /
 Wiecznie sie ciebie / wiecznie twej odrzekam zdrady:
 Kráśka sa pompy twoie / á te chaty maie
 Drozey w mey chodza wadze / niż Krolestwo całe /
 Y vbostwo / á proste Zakonne odzienie /
 Nád berlá wielowładne / w celniejszy mam cenie /
 Bo mnie z mego vbostwa nikt nie wyruguie /
 A Krolá z tronu szesćie / świat / y czas złupie /
 A tak on nád mnie w wielšym niedostáku brodzi /
 Bo záwše o ból przyšle niešesćie z nim chodzi.
 Nie darmo Antygonus testni w swej Koronie /
 Snadź dolega y złoto / lubo w Pánškim thronie /
 A on Sycylski Tyrán / co ná edykt iego
 Drža Berokie gránice Pánštwá rošciagłego /
 Ma swoy nád soba postrách ; A gdy drugich trwoży /
 Czúie tážswe swóiego co sie nád nim sroży ;
 A miez sie w oczách iego záwše polyskuie /
 Ktory słaby wlos ledwie od spadku rátuie.
 O nedzny Krolestw zysku ! o strážny obtowie !
 Miec záwše wišaca kájn przy zlošcišley głowie /
 A widzieć gdy sie goly miez nád krzesłem blyšcy ?
 Tež to z páłudámentow Krolewškich korzyšci !
 Juž wierze / gdyby teraz przyšło ná zamiány /
 Dyonizy zá sluge wolalby byđz miány /
 A Antygon niechćialby dáwac náležnego /
 Lubby kto z błotá dobył berlá zgubionego :

A iesliž

A iesliž tak obludnie známi postepuie
 Świat ! ná což sie do niego tak wiele gotuie ?
 Czy niewiedza šaleni / że to z iedney przedze
 Złotogłowy zárownie Párká kreći nedze /
 A iednymže wrzećionem / wydátne šarláty
 Wnie z nići smiertelnych y ná kmiotká šmáty.
 Nie przedniyšá Kolchická owcá welne miálá /
 Lub w złotolsniacym gláncu ná pozor iášniálá.
 Zárownie wieczne przadki / ná swym Kolowroćie
 Z prostych sierćia miešály / ku swoiey roboćie ;
 A choć przy niey Smoł guwał snem nie przemorzony /
 Podleglá iák y drugie / v Jázoná z plony :
 Wšákžec tež y to bašni dawne opiewáia /
 że Bogowie grobowi respektow nie máia ;
 A piekielny on Cháron gdy łodź przešteruie /
 Miedzy mnoštwem duš ludžkich namniy nie bráku.
 Ah omierze dostátki / ten to koniec mácie !
 że w wieczna przepášć swoich ágentow wpedzacie !
 Idzieš przez / wieczny rozbrát dziś zwámi záczynam /
 Džis was / zbiory światowe / od siebie odklinam.
 Dármó šwiećie pochodnie dziewošlubne palis /
 Dármó ná mnie z dostátki / y krewnymi galis ?
 Nie znam ognia / co Dáphne swym požarem trawi /
 Wstálškim sie plomieniem mysl ma záwše báwi /
 Albo tym ktory od lamp mądrych Pánien šwieći /
 Ten niechay miłosć we mnie niezgášona wznieći /
 Zeby sie nia zupełnie serce rozgorzáło /
 A do Oblubienicá swóiego przysťáło.

B 3

A ty

A ty prozno weselną Prawdę intonujesz /
A słubny / Boże / hymen daremnie gotujesz /
Bóg zagroził mi wsty na takie okrzyki /
A słuch mój do niebieskiej zaprawił muzyki.
Wstąp szpetna pogwaro / która trać się trupem /
Samemu Bogu chce być / poślad wieczność / lupem /
Ten który liliami po niebieskich lałach / (łach :
Pásie się / me Pánienstwo mieć będzie w swych res
A nie tylko te piękność ; lecz się wszystką całe
Oddać dobry I E S V, ku twej Boskiej chwale :
A co mi najdroższego / y własnej wolności /
Wyrzekam się na wieki / dla twojej miłości :
Nie mi od tad nie będzie w przyszłym życiu miło /
Coby swoja własnością bynajmniej trać się /
Przedem z morskich pian kolos pięknie wroczony /
Weźmie ku swej ozdobie z látorośl korony :
Przedem zániośa chybkę na wysokie stąły
Dobrze nawe ładowna pozostałe wály /
Niż moje myśli na to zmierza / abym swoje
Wola miałą wypełniać / I E S V, a nie twoje ;
A zgola jużem wszystką tobie zaprzędana /
Niewolnictwom przyięła : lecz y ciebie Pána.
Tobiem wszystkie me rzeczy chętnie powzdawála /
A zapis na się ręką nieodmienny dala /
Który prośe / áktuuy do Grodu swojego /
A mnie wpiś I E S V, w księgi żywota wiecznego /
A trwia święta skropiony on twój Sygnet Boży /
Niech znać zbawienney / na ten Cyrograph przyłoży ;
Gdzie

Gdzie tak zrobotowawszy Kontrakt między sobą /
Obeymi possessya nád moia osoba /
Ktorac od tad zupełnie bez repulsy daie /
A na Gorze Kármeli / dziś się plonkiem ostáia /
Na ktorej / w regimentu / y twojej obrony
Nádjieie / żywot strawie tobie záslubiony /
A potad w tym pokoju bede wygladywać /
Aż racysz do wieczności Oblubienicze wzywać.
Tak niegdy Baucys / gdy iej starość dokuczála (lá /
Z Philemonem / przed drzwiami Kościółá zdrewnia /
A zákwitnawszy w liście / w drzewo się zmieniła /
Niechac aby od Bogów wiecye odchodziła :
A ia już / o I E S V mój / dla ciebie drewnie /
A nowy szcep w Kármelu niech rozzielenie /
Z ktorego wyszeł owoc / bez żadnego bráku /
Dla twego / o mój I E S V, zápisuie smáku.

Miłość Zakonna, do tego przyprowadzimsy Iey Mość
Pánne Siostrze, że y zapis na się Niesmiertelnemu
Bogu oddała, cieścac się ; zá Oblubienice ia wie-
czna uznawa, koronuiac ia na Niebieskie
Pánstwo.

Et sponsabo te mihi in sempiternum, & scies
quia ego sum Deus. Oze 2.

O Nabozny przemyśle ! o piękna zamiáno !
Odważnego się kúnstu domysła / cna Pánno !
Gdy

Gdyż za marność światowa / y te brele gliny /
Niedosćigle dźi dźiżyś Niebieskie krainy :
Wypisujeś sie z ziemie / a Empirską stroną
Ná przyiecie twe stánia ogniściego loná :
Pomiataś cynşe ziemne / y wielkie intraty /
A Bogci z gornych włości wieczne dáie pláty /
X za ten kes / ktorey sie odrzekaś / mámmony /
Prowizyać niebieskie gotuia Tryony ;
Nákoniec siebie / y swey zápieraś sie woli /
X oddział od wśystkiego czyniś Bogu kwoli /
A y tego nie tráciś / co dla Boga zbywaś /
Nád to / iego / a oraz wśystko z nim nábywaś .
Pieknýś to táki hándel / co ná pozor z błoda /
A wiecznym sie oplaca zyskiem / y nagroda .
Cieřże sie / żeś ná tego Kupcá nátráfiłá /
Ktoreyż za te doczesność ták gotuie silá /
Ktoreyż za sukcesy / y twe máietności
Oczyřte / dáie práwo w Empireyskie włości :
Nie wwiódłá cie zacna domu fámilia /
Sámá tylko z Kármelu Bostá melodia :
Kodźicielki twey miłosć / nie spráwić nie mogłá
W sercu twym ; Ani grozba stoga cie przemogłá /
X one / a foremne / fortele / ktorymi
Z zamysłow cie zbiłá / ále miłosnymi /
Przelomić nie mogły ; owśem vmacniały /
X w dálře przedśiwzięcia piękna drogę sláły /
Zá cóć sie też dźis piekný podáreć dostáie /
Bog Oblubieniec : a z nim / wśystkóć sie poddáie /
X ták

X ták nie tylko wolne Dożywoćie w niebie /
Leż dźiedzierwo z I E Z V S E M , wleie sie ná ciebie .
Dobry seymáć . Ná świećie tego wstepuieś
Co v Boga mieć mořeś ; Znáć że go miłuieś .
A on też y poságu nie prágnie żadnego /
Dostyć ma / gdy áffektem przystáieś do niego .
Ktorego ábys cále iuż bezpiecna byłá /
Z tákci Przelozonego zádaték posyła /
Ktory bierz / a do řześcia pierwiastek wiecznego /
Wstep / z reki Námiestniká / odbieray Bożego .
W tej koronie stánać maś ná wieczne wśele /
Gdyć do siebie Bog drogę przeze śmiertć vściele /
Tym zásem smáku sobie / iák w wieczney koronie
Przystoynoć siedzieć będzie z I E Z V S E M ná Thronie :
A nim śmiertelney nocy záydzieř ciemnościámi /
Czekay / áż ná dobry dźien znáć dádzá trábami /
Aż po długim w grobowych legowiskách spániu /
Surmá Sadowa wzbudzi zmártłych ku witániu ;
W ten gáś wyřrzyś / ná kogoś teraz sie spusćilá /
Komus kwitnácá mlodość / wiecznie záslubiłá :
Wyřrzyś iák márne były świećie te godności /
Przez ktore dźis sie bierzeř do wieczney rádości .
Blednác tedy y padác beda Monárchowie /
Przeklinác ziemie beda Wielmořni Pánowie /
A ty wybrákováná z pospolitey trzody /
Wespnieř sie ná niebiosá z I E Z V S E M ná gody /
X Slubne odebravřy wieczności Pierścienie /
Dekretowác przy Bogu będzieř ná stworzenie .

C

Miłosć

*Miłość Zakonna, Iey Mość Pánia Mátko, y krew-
nych Ich Mćiom żegnáiac, prosi iey aby łom dáta po-
koy, wkázuiac iey że sia z Bogiem záslubitá. Dzie-
kuie przy tym zá dobre wychowánie.*

Noli timere Mater filiorum. 4. Esdra 22.

NJe troskay sie/ o Mátko/ á smutne powieki
Niech w sobie záramnia ciękacych lez rzeki;
Nie frásuy sie/ że Corká odbieżawşy ciebie/
W Zakonie sie/ iá! w grobie/ żywo/ swietym grzebie.
Jż minawşy obludne pompy swiátá tego/
Zá Dbostwo/ nádziecie wşyştkie / mieni iego:
Niech idzie gdzie ia. Miłość Zakonna prowadzi/
Niłomu hándel z Bogiem nigdy nie záwádzi:
Jeşże sie ten nie záwiódł/ ktoryby błodował/
Jż kiedy czegokolwiek Bogu poborgował/
Po tysiac kroć sie záwşe iścíná nádáwa
Temu/ ktory z *IEZVSEM* w łupiectwie przestáwa:
X Corká twa choć wşyştkim dla *IEZVSA* depce/
Nie zbladzi/ lubo ziemie wáży sobie lekce/
Wie dobrze / iż z niey w krotce przyydzie sie rugowác/
Dla czego/ woli chętnie/ niż z musu cedowác;
Lepiej że oná swiát ma/ nie on ia/ w tárásie/
Lepiej że wczas sie wşyştká ná wieczność przeniesie.
Záhánuy lzy plynace/ y pláczliwe wody
Záramuy; niech nie sága ná smutne iágody:
Przyznawam wiele tobie Rodzicielko moia/
Zrodziłás mnie/ á iam już wiecey nie iest twoia;

Zal wielki/ lecz dáremny; bo ide w pokoie
Oblubienicá moiego / gdzie niebieskie zdroie
Prágnacych wracáia. A tobie dziekuie
Rodzicielko / y Modly zá to obiecuie /
Zeş mi dála że żyie / dálas wychowánie/
Miałás záwşe swe Pánstie o Corce stáranie/
Nie chodzilóc ná pieczy/ lubo z błoda swego
Zdrowia. Wşyştko czynilás dla życia moiego /
A proşe nie plácz wiecey / y nie jáłuy tego
Co sie Bogu dostało/ wşák wşyştak swiát iego.
Nie pláče Agámemnón/ gdy dla zley Bogini /
Corká Iphigenia w plomienie sie mieni /
X owşem stoi wesol / á ná czesć Dyánny
Wytacza krew z krolewny/ iedyńáczli Pánny:
Ani sie Pháetontá marşcza bystre oczy/
Seliadowy burştyń / kiedy wonność toczy/
Ná Westálskim złożony ogniu goráiacym /
X owşem sam prágnie bydz Bogu woniáiacym;
A ty miałabyş przez to w plonną zálość wpadáć/
Zeć dla Boga przychodzi dziećciá postradáć:
Nie mogly wynieść lepiey Mácierzynskie prace/
Jáko kiedy twa Corká wstępuje w páłace/
Aby rośla ná dworze przy Ceresie swietey/
Wiedzac że swiát niłzemny / á zgola przeklety:
A gdy ia tám oddáieş skadeś iey dostać/
Dobrego bedzieş w niebie spraw Sáktořá miłá.
X w pokrewni/ ktory krewia Pánny tykácie/
Dármo łom wystepowác ná twarz pozwalácie/
Wşyşt,

Wszystkie rzeczy w ten czas sie najlepiej nadsia /
Gdy sie w centrum zwozaynym swoim zostawia.
A ty o Oblubienice / Ktorys twarde staly
Obogacil / by darmo na ziemi nie staly /
Wziaw sy mnie Rodzicielce / day na miejsce moje
Tu zdrowie / w niebie potym Bzescie swiete swoje.

Do Icy Mei Panny Siostry.

Potad me Muzy ztoba sie bawily /
X wonny wieniec liliowy wily /
Siostro Kochana / w Belgickim Parnasie /
Przy skolnych pracach / y przy krotkim czasie.
Potad / bo dluzey twej ognie milosci
Strzymac nie mogly Boskiey nawalnosci /
Zni go krewnych prosby przelomily
Na ieden miesiac ; y owsem zarzily.
Dla czego wdziecznie / co affekt wrodzony
Posyla / przyimi : a ze oddalony
Przybydz nie moge / bym cie w twej koronie
Obaczyl / ieslić bedzie w Cheltonie
Niebieskim pieknie / w niej zasiedac z Bogiem ;
X swe uslugi przed Karmelskim progiem
Na pozegnaniu oddal / przebacz prosie /
A mala prosba / ktora przed cie wnosze /
Laskawie przyimi. Mnie oddalonego /
Chciey miec w Zakonnych modlach przytomnego.

1875